

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/1816**z dnia 10 maja 2023 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do niego,
 - uwzględniając opinię Komisji Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0085/2023),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Parlament Europejski samodzielnie decyduje o udzieleniu absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii, oraz mając na uwadze, że budżet Rady Europejskiej i Rady jest sekcją budżetu Unii;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczych;
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 317 TFUE Komisja ma wykonywać budżet Unii na własną odpowiedzialność, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, oraz mając na uwadze, że zgodnie z obowiązującymi ramami Komisja ma powierzać innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z art. 235 ust. 4 i art. 240 ust. 2 TFUE Radę Europejską i Radę (zwaną dalej „Radą”) wspomaga Sekretariat Generalny Rady, a także mając na uwadze, że sekretarz generalny Rady odpowiada w całości za należyte zarządzanie środkami zapisanymi w sekcji II budżetu Unii;
- E. mając na uwadze, że przez prawie dwadzieścia lat Parlament stosował ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, a także mając na uwadze, że Komisja popiera dalsze stosowanie praktyki udzielania każdej instytucji i agencji oraz każdemu organowi i urzędowi Unii absolutorium dotyczącego ich wydatków administracyjnych;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego Komisja powierza innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonywania sekcji budżetu, które się do nich odnoszą;
- G. mając na uwadze, że od 2009 r. brak współpracy ze strony Rady w procedurze udzielania absolutorium zmusza Parlament do odmowy udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady;
- H. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększania przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
- I. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada, jako instytucje unijne i jako beneficjenci budżetu ogólnego Unii, powinny działać w sposób przejrzysty i ponosić demokratyczną odpowiedzialność przed obywatelami Unii oraz podlegać demokratycznej kontroli wydatkowania środków publicznych;

- J. mając na uwadze, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza prawo podatników i opinii publicznej do informacji o tym, jak wykorzystuje się dochody publiczne;
- K. mając na uwadze, że w zaleceniu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich (zwanego dalej „Rzecznikiem”) w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE dotyczącego przejrzystości procesu legislacyjnego Rady wskazano, że praktyka Rady w dziedzinie przejrzystości procesu legislacyjnego stanowi przykład niewłaściwego administrowania i należy się tym zająć, aby zapewnić obywatelom możliwość śledzenia unijnego procesu legislacyjnego;
1. zauważa, że budżet Rady wchodzi w zakres działu 7 WRF „Europejska administracja publiczna”, który w 2021 r. wyniósł łącznie 10,7 mld EUR; zauważa, że budżet Rady stanowi około 5,6 % całkowitego budżetu administracyjnego w ramach działu 7 WRF;
2. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) w swoim sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2021 zwiększył próbę transakcji poddawanych przeglądowi w dziale „Administracja” z 48 w 2020 r. do 60 w 2021 r.;
3. zauważa, że Trybunał wspomina, iż jak wskazują jego wieloletnie prace, dział 7 WRF dotyczy ogólnie wydatków obciążonych niskim ryzykiem;
4. zauważa z zadowoleniem, że w swoim sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2021 Trybunał zauważył, iż nie zidentyfikował żadnych konkretnych problemów dotyczących Rady;

Aktualna sytuacja w zakresie procedury udzielania absolutorium

5. głęboko ubolewa, że w odniesieniu do roku budżetowego 2020 Parlament ponownie musiał odmówić udzielenia Radzie absolutorium, ponieważ Rada odmawia współpracy z Parlamentem w zakresie zapewnienia dokładnej, uporządkowanej i umożliwiającej uzyskanie gruntownych informacji procedury udzielania absolutorium;
6. podkreśla uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 319 TFUE oraz odpowiednich przepisów rozporządzenia finansowego i Regulaminu Parlamentu zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie prawo do udzielania absolutorium, aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną odpowiedzialność w odniesieniu do podatników Unii;
7. podkreśla, że art. 59 ust. 1 rozporządzenia finansowego stanowi, iż Komisja przyznaje innym instytucjom Unii uprawnienia wymagane do wykonania sekcji budżetu dotyczących tych instytucji i w związku z tym uważa za niezrozumiałe, iż Rada uważa za stosowne udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu Rady;
8. podkreśla ugruntowaną i szanowaną praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom, organom, urzędom i agencjom Unii, stosowaną przez Parlament od prawie dwudziestu lat; przypomina, że Komisja oświadczyła, iż nie jest w stanie nadzorować wykonania budżetów pozostałych instytucji Unii; podkreśla ponownie wyrażony przez Komisję pogląd, iż Parlament powinien nadal bezpośrednio stosować praktykę udzielania każdej instytucji Unii absolutorium z wydatków administracyjnych;
9. podkreśla, że obecna sytuacja, w której Parlament może jedynie sprawdzać sprawozdania Trybunału i Rzecznika Praw Obywatelskich oraz informacje na stronie internetowej Rady, ale nie otrzymuje pisemnych ani ustnych odpowiedzi od Rady w trakcie rocznej procedury udzielania absolutorium (co oznacza, że Rada odmawia współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium), uniemożliwia Parlamentowi właściwe wykonywanie jego obowiązków i podjęcie świadomej decyzji w sprawie udzielenia absolutorium;

10. ubolewa, że Rada od ponad dziesięciu lat pokazuje, iż nie ma żadnej woli politycznej do współpracy z Parlamentem w kontekście rocznej procedury udzielania absolutorium; podkreśla, że ta postawa wywarła trwałe negatywne wpływy na obie instytucje, zagrażając wizerunkowi Unii jako całości, i dyskredytując zarządzanie budżetem Unii i demokratyczną kontrolę nad nim, a także podważyła zaufanie obywateli do Unii jako podmiotu przejrzystego; wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłej odmowy przez Radę zaangażowania się w lojalną współpracę w ramach procedury udzielania absolutorium;
11. podkreśla, że choć trzeba poprawić obecną sytuację dzięki lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach traktatów, przegląd traktatów mógłby zapewnić jaśniejszą i bardziej przejrzystą procedurę udzielania absolutorium dzięki powierzeniu Parlamentowi wyraźnych uprawnień do udzielania absolutorium osobno poszczególnym instytucjom, organom, urządzą i agencjom Unii;
12. przypomina, że orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wspiera prawo podatników i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych; w związku z tym domaga się pełnego poszanowania uprawnień i roli Parlamentu jako gwaranta zasady demokratycznej rozliczalności; wzywa Radę do należytego stosowania się do zaleceń przyjętych przez Parlament w kontekście procedury udzielania absolutorium;
13. wzywa Radę do jak najszybszego wznowienia tych negocjacji z Parlamentem, aby znaleźć rozwiązanie w obecnych ramach procedury udzielania absolutorium, jeżeli Rada chce pokazać obywatelom Unii, że poważnie traktuje właściwą kontrolę budżetową i przejrzystość, przy czym należy zapewnić poszanowanie ról Parlamentu i Rady w procedurze udzielania absolutorium;
14. zauważa, że pomimo braku woli współpracy ze strony Rady w zakresie procedury udzielania absolutorium, Parlament podkreśla jednak niektóre priorytety polityczne i przedstawia w niniejszym sprawozdaniu pewne uwagi dotyczące zarządzania budżetem i finansami Rady oraz inne uwagi istotne dla procedury udzielania absolutorium;
15. zauważa, że przy sporządzaniu tego sprawozdania Parlament musiał pracować na podstawie informacji dostarczonych przez Radę za pośrednictwem jej strony internetowej, ponieważ Rada postanowiła, podobnie jak w poprzednich latach, nie odpowiadać na kwestionariusz przesłany do Sekretariatu Generalnego Rady i nie przyjmować zaproszenia do przybycia i udzielenia odpowiedzi na pytania demokratycznie wybranych przedstawicieli obywateli Unii, jak to czynią wszystkie inne instytucje w ramach procedury udzielania absolutorium;

Priorytety polityczne

16. przypomina, że zgodnie z art. 286 ust. 2 TFUE Rada mianuje członków Trybunału po konsultacji z Parlamentem; ubolewa, że Rada wielokrotnie nie uwzględniła zaleceń Parlamentu, które wydał w ramach swojej roli konsultacyjnej w zakresie mianowania członków Trybunału, lecz nadal mianuje członków Trybunału, którzy zostali odrzuceni przez Parlament;
17. wyraża ubolewanie, ogólnie rzecz biorąc, że w ramach procedur powoływania i mianowania w różnych instytucjach, organach, urządzą i agencjach Unii Rada wykonuje swoją prerogatywę, nie biorąc pod uwagę stanowiska zainteresowanych stron ani zaleceń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF); nalega na potrzebę dokonania przeglądu tej prerogatywy Rady, aby zagwarantować i wzmocnić uczestnictwo zainteresowanych instytucji, organów, urządzą i agencji w tych procedurach oraz zwiększyć legitymację mianowanych;
18. zwraca uwagę na poważny brak równowagi płci w Trybunale, w którego składzie na koniec 2021 r. obok 18 mężczyzn zasiadało tylko 8 kobiet; zwraca uwagę, że trudności w osiągnięciu równowagi płci w Trybunale wynikają z obecnej procedury mianowania; ponawia swój apel do Rady o ponowne rozważenie procedury mianowania, by rozwiązać ten problem za pomocą konkretnych działań, takich jak nałożenie na państwa członkowskie obowiązku przedstawiania co najmniej dwóch kandydatów różnej płci;

19. ubolewa, że Rada jak dotąd zignorowała rezolucję Parlamentu z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci ⁽¹⁾, i nalega, by specjalne forum instytucjonalne zagwarantowało bardziej zdecydowane uwzględnianie równości płci w politykach i strategiach Unii oraz niezbędną koordynację i postępy w głównych kwestiach związanych z równością płci;
20. przypomina i popiera zalecenia Rzecznika w dochodzeniu strategicznym OI/2/2017/TE dotyczące przejrzystości procesu legislacyjnego Rady; ubolewa, że proces decyzyjny w Radzie wciąż jest daleki od pełnej przejrzystości, co nadszarpuje zaufanie obywateli do Unii jako transparentnego tworu, a tym samym zagraża reputacji Unii jako całości; wzywa Radę do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, by bez zbędnej zwłoki wdrożyć zalecenia Rzecznika i odnośne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej; podkreśla w związku z tym znaczenie niedawnego wyroku Sądu w sprawie T-163/21 *De Capitani przeciwko Radzie* ⁽²⁾ w sprawie przejrzystości w procesie legislacyjnym Unii, w którym stwierdzono, że dokumenty sporządzane przez Radę w jej grupach roboczych nie mają charakteru technicznego, lecz ustawodawczy, a zatem podlegają wnioskowi o dostęp do dokumentów; podkreśla, że Trybunał wyjaśnia, iż odmawiając dostępu do takich dokumentów, Rada powinna przedstawić konkretne i precyzyjne wyjaśnienia, oraz całkowicie odrzuca wskazywanie przez Radę na niejasne zagrożenia jako wystarczającą podstawę; zdecydowanie popiera pogląd Trybunału, zgodnie z którym dostęp do dokumentów ustawodawczych w żaden sposób nie naruszyłby procesu decyzyjnego, pomimo takich twierdzeń Rady, lecz jedynie umożliwiłby współprawodawcom, w tym państwom członkowskim, wypełnianie obowiązku rozliczalności publicznej zapisanego w każdym systemie opartym na legitymacji demokratycznej;
21. uważa, że stosowanie jednomyślnego głosowania w Radzie w niektórych obszarach polityki paraliżuje proces decyzyjny Unii, czyniąc ją podatną na szantaż ze strony rządów państw członkowskich do celów polityki wewnętrznej, zwłaszcza ze strony państw członkowskich, które nie przestrzegają zasad państwa prawa; wzywa Radę do stosowania procedur głosowania większością kwalifikowaną w przypadkach przewidzianych w traktatach oraz do rozważenia przeglądu traktatów pod kątem procedury głosowania; uważa, że powszechne przejście na procedurę głosowania większością kwalifikowaną w Radzie jest kluczowym krokiem w kierunku skuteczniejszego kształtowania polityki;
22. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą rolą Rady Europejskiej w odniesieniu do dossier ustawodawczych, mimo że instytucja ta nie pełni ani funkcji ustawodawczej, ani wykonawczej i nie stosuje tych samych standardów przejrzystości co Rada, co oznacza, że nie jest rozliczana ze swoich działań;
23. ubolewa nad tym, że udział stałych przedstawicieli państw członkowskich w rejestrze służącym przejrzystości jest absolutnie dobrowolny, i nalega, by wszystkie stałe przedstawicielstwa aktywnie posługiwały się rejestrem służącym przejrzystości przed przejściem prezydencji w Radzie, w trakcie jej sprawowania i po jej zakończeniu; uważa, że należy wzmocnić i zharmonizować obowiązujące zasady etyczne dotyczące konfliktów interesów, efektu „drzwi obrotowych” i przejrzystości lobbingu; zachęca Radę do pełnego stosowania rejestru służącego przejrzystości bez obecnych ograniczeń i wzywa Radę do odmawiania spotkań z niezarejestrowanymi lobbystami;
24. ubolewa nad stanowiskiem Rady w sprawie rejestru służącego przejrzystości, w którym Rada odmawia rozważenia jakiegokolwiek wzmocnienia środków i odrzuca wszelkie zalecenia dotyczące usprawnień;
25. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu potwierdzonych konfliktów interesów przedstawicieli państw członkowskich zaangażowanych w procesy podejmowania decyzji politycznych i budżetowych; uważa, że przedstawiciele państw członkowskich bezpośrednio korzystający z unijnych dotacji poprzez przedsiębiorstwa będące ich własnością nie powinni mieć możliwości uczestniczenia w dyskusjach politycznych lub budżetowych ani w głosowaniach dotyczących tych dotacji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 150.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r., *De Capitani przeciwko Radzie*, T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

26. ponawia swój apel do rotacyjnych prezydencji Rady o rezygnację ze sponsoringu korporacyjnego w celu pokrycia ich wydatków; rozumie, że zasoby finansowe z budżetów krajowych znacznie się różnią w zależności od państwa członkowskiego i że każde państwo członkowskie, niezależnie od swojej wielkości i dostępnych środków budżetowych, powinno mieć równe szanse zorganizowania udanej prezydencji Rady, lecz uważa, że akceptowanie sponsoringu korporacyjnego szkodzi reputacji, ponieważ rodzi ryzyko zaistnienia konfliktu interesów; ponawia swój apel do Rady o finansowanie prezydencji Rady z budżetu, by zapewnić należyte i jednolite standardy wydajności i skuteczności prac całej Rady; wyraża rozczarowanie niewiążącymi wytycznymi dotyczącymi sponsoringu korporacyjnego wydanymi przez Radę i uważa, że należy je zmienić;

Zarządzanie budżetem i finansami

27. zauważa, że budżet Rady na 2021 r. wyniósł 594 386 954 EUR, co stanowi nieznaczny wzrost o 0,6 % w porównaniu z 2020 r., czyli jest niższy niż wzrost z 2019 na 2020 r. (1,5 %);
28. ponownie wyraża ubolewanie, że budżetu Rady Europejskiej i Rady nie podzielono na dwa wyraźnie odrębne budżety, co zalecał Parlament w poprzednich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium, aby zwiększyć przejrzystość i rozliczalność, zwłaszcza w odniesieniu do Rady Europejskiej, gdzie obecnie niemożliwe jest uzyskanie wiarygodnych informacji o jej kosztach;
29. zauważa, że Sekretariat Generalny Rady publikuje szereg rocznych sprawozdań z działalności obejmujących różne części Sekretariatu Generalnego, ale trudno jest uzyskać kompleksowy przegląd działalności Sekretariatu Generalnego Rady, ponieważ nie ma jednego sprawozdania podsumowującego i przedstawiającego spójny przegląd działań Rady;
30. zauważa z zadowoleniem, że roczne sprawozdania z działalności zawierają poświadczenia wiarygodności złożone przez delegowanych urzędników zatwierdzających Rady, w których stwierdza się, że zasoby zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem i zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz że wprowadzone procedury kontroli dają niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń;
31. zauważa, że w 2021 r. Rada dokonała 43 przesunięć budżetowych, z których wszystkie odbyły się na podstawie art. 29 rozporządzenia finansowego, a dwa wymagały poinformowania władzy budżetowej;

Zarządzanie wewnętrznym, wyniki i kontrola wewnętrzna

32. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Sekretariat Generalny Rady był w stanie zapewnić kontynuację procesu decyzyjnego w Radzie Europejskiej i Radzie pomimo utrzymującej się wyjątkowej sytuacji spowodowanej pandemią COVID-19;
33. zauważa, że w 2021 r. Rada zorganizowała łącznie 4 581 posiedzeń, co stanowi znaczny wzrost o 30 % w porównaniu z 2020 r., w którym zorganizowano 3 520 posiedzeń; zauważa, że znaczna część wzrostu wynika ze znacznie większej liczby posiedzeń grup roboczych, która wzrosła o 48 % z 2 790 do 4 135;
34. zauważa z zadowoleniem, że Rada przedstawia organowi udzielającemu absolutorium podsumowanie liczby i rodzajów audytów wewnętrznych przeprowadzonych w Sekretariacie Generalnym Rady, syntezę przedstawionych zaleceń i działań podjętych w związku z tymi zaleceniami; odnotowuje, że w 2021 r. przeprowadzono osiem audytów wewnętrznych;

35. zauważa, że audyty wewnętrzne obejmują roczne planowanie i sprawozdawczość delegowanych urzędników zatwierdzających; zauważa, że główne zalecenia wynikające z audytów wewnętrznych obejmują zalecenie, by Dyrekcja Finansów Rady przedstawiła delegowanym urzędnikom zatwierdzającym wytyczne dotyczące sposobu dokumentowania oceny wydajności i skuteczności ich systemu kontroli wewnętrznej w celu zapewnienia pełnej zgodności z art. 74 ust. 9 rozporządzenia finansowego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wyniku kontroli działu pomocy finansowej Rady audytor wewnętrzny Rady nie musiał wydać żadnego zalecenia o wysokim priorytecie;
36. zauważa, że audyt wewnętrzny dotyczący ochrony danych pokazuje, iż ogólnie obowiązujący system kontroli wewnętrznej daje wystarczającą pewność co do procesów opracowanych w celu umożliwienia służbom Sekretariatu Generalnego Rady przetwarzania danych z wymaganym wysokim poziomem ochrony; zauważa jednak, że audytor wewnętrzny Rady wydał zalecenia koncentrujące się na sprecyzowaniu ról i obowiązków, wzmocnieniu roli osób kontaktowych ds. ochrony danych i przyjęciu dalszych decyzji wykonawczych dotyczących wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽³⁾ („EUDPR”) w Sekretariacie Generalnym Rady, rozwiązaniu problemu zaległości w powiadomieniach dokonywanych na mocy poprzedniego rozporządzenia, które należy przekształcić w rejestry na mocy EUDPR, jasnym informowaniu o rodzaju działań, które wymagają rejestru ochrony danych, oraz ustanowieniu planu absorpcji istniejących zaległości w odniesieniu do dotychczasowych powiadomień, a także przeglądzie polityki w zakresie chmury obliczeniowej;
37. zauważa, że w wyniku audytu w zakresie rekrutacji audytor wewnętrzny Rady wydał zalecenia dla Sekretariatu Generalnego Rady dotyczące ustanowienia wskaźników służących monitorowaniu realizacji kluczowego celu polityki rekrutacyjnej, którym jest „zapewnienie Sekretariatowi Generalnemu Rady najlepszego personelu w celu zaspokojenia jego potrzeb”; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wyniku kontroli zwykłej procedury ustawodawczej audytor wewnętrzny Rady nie musiał wydać żadnego zalecenia o wysokim priorytecie;
38. zauważa, że w wyniku audytu bezpieczeństwa operacyjnego audytor wewnętrzny Rady doszedł do wniosku, że ogólnie obowiązujący system kontroli wewnętrznej daje wystarczającą pewność co do osiągnięcia celów wyznaczonych dla bezpieczeństwa operacyjnego; zauważa jednak, że audytor wewnętrzny wydał zalecenia dotyczące dokumentowania działań następczych w odniesieniu do kontroli jakości i testów penetracyjnych, poprawy bezpieczeństwa fizycznego, aktualizacji instrukcji dla pracowników ochrony oraz przeprowadzenia nowej oceny ryzyka w odniesieniu do sieci bezpieczeństwa IT;
39. odnotowuje, że w wyniku audytu sieci automatyzacji biur w Sekretariacie Generalnym Rady audytor wewnętrzny Rady wydał zalecenia dotyczące doprecyzowania podziału kompetencji, przydziału działań w zakresie oceny narażenia urządzeń sieciowych oraz migracji systemów wrażliwych do bardziej chronionych lokalizacji sieciowych;
40. zauważa, że w wyniku audytu sieci obsługującej systemy zarządzania budynkami Sekretariatu Generalnego Rady audytor wewnętrzny Rady wydał zalecenia mające na celu określenie strategii dotyczącej przyszłości systemów zarządzania budynkami i poziomu włączenia usług cyfrowych w powiązane działania operacyjne, uzgodnienie minimalnego zestawu wymogów w zakresie bezpieczeństwa informacji, które należy uwzględnić w umowach ze stronami trzecimi, aby zarządzać ryzykiem wynikającym z dostępu dostawców zewnętrznych do systemów Sekretariatu Generalnego Rady oraz ocenę migracji informatycznych systemów zarządzania budynkami do centrów danych usług cyfrowych w celu ograniczenia zagrożeń fizycznych i środowiskowych dla obecnej infrastruktury przetwarzania informacji;
41. zauważa z zadowoleniem, że w ramach cyfryzacji Sekretariatu Generalnego Rady względny udział faktur elektronicznych stale rośnie z 1 % w 2014 do 74 % w 2020 i 89 % w 2021 r.;

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

42. zauważa, że liczbę stanowisk w planie zatrudnienia Rady na 2021 r. ustalono na 3 029; ubolewa jednak, że Rada publikuje bardzo ograniczone dane dotyczące składu swojego personelu; zauważa, że zgodnie z informacjami zamieszczonymi na swojej stronie internetowej, na dzień 16 stycznia 2022 r. Sekretariat Generalny Rady zatrudniał 3 119 pracowników, z czego 1 791 (57 %) to kobiety, a 1 328 (43 %) mężczyźni; zauważa, że 50 pracowników zaklasyfikowano do kadry kierowniczej wyższego szczebla, z czego 19 (38 %) to kobiety, a 31 (62 %) mężczyźni; odnotowuje, że 82 pracowników zaklasyfikowano do kadry kierowniczej średniego szczebla, z czego 36 (44 %) to kobiety, a 46 (56 %) mężczyźni; zauważa, że 1 459 pracowników zostało sklasyfikowanych jako administratorzy, z czego 806 (55 %) to kobiety, a 653 (45 %) mężczyźni; zauważa wreszcie, że 1 412 pracowników zostało sklasyfikowanych jako asystenci i sekretarki, z czego 889 (63 %) to kobiety, a 523 (37 %) to mężczyźni;
43. ubolewa nad brakiem równowagi płci na wyższych stanowiskach kierowniczych w Sekretariacie Generalnym Rady; wzywa Radę do podjęcia natychmiastowych i konkretnych działań w celu osiągnięcia równowagi płci na wszystkich szczeblach hierarchii;
44. wyraża ubolewanie z powodu braku informacji o wdrożeniu planu działania Rady w sprawie równości płci oraz o środkach wprowadzonych w celu zapewnienia równych szans osobom z niepełnosprawnościami zatrudnionym w Radzie; wzywa Radę do przedstawienia władzy budżetowej informacji na temat równowagi płci, rozkładu geograficznego i niepełnosprawności jej pracowników oraz na temat powiązanych wewnętrznych polityk; zauważa, że wszystkie 27 państw członkowskich jest reprezentowanych wśród pracowników, ale równowaga geograficzna pozostaje nieoptymalna (kilka państw członkowskich jest nadreprezentowanych);

Ramy etyczne i przejrzystość

45. ubolewa, że pomimo wielokrotnych postulatów Parlamentu kodeks postępowania przewodniczącego Rady Europejskiej nie został dostosowany do kodeksu postępowania Parlamentu i Komisji, w szczególności w kwestii działalności przewodniczącego po odejściu ze stanowiska, która musi zostać zatwierdzona;
46. ubolewa, że nie otrzymał informacji o kodeksie postępowania mającym zastosowanie do wszystkich pracowników Rady; przypomina, że etyczne postępowanie przyczynia się do należytego zarządzania finansami i zwiększa zaufanie publiczne oraz że – jak podkreślił Trybunał w sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 – istnieje możliwość poprawy ram etycznych instytucji Unii, co ma kluczowe znaczenie, ponieważ wszelkie nieetyczne zachowania pracowników i członków wzbudzają duże zainteresowanie opinii publicznej i zmniejszają zaufanie do Unii;
47. przypomina o zaleceniu Trybunału zawartym we wspomnianym wyżej sprawozdaniu specjalnym nr 13/2019 dotyczącym poprawy ram etycznych Rady; jest zaniepokojony brakiem wspólnych unijnych ram etycznych regulujących pracę przedstawicieli państw członkowskich w Radzie, co stwierdził Trybunał;
48. zauważa, że Sekretariat Generalny Rady publikuje sprawozdanie roczne zawierające informacje dotyczące działalności zawodowej byłych urzędników wyższego szczebla Sekretariatu Generalnego Rady po zakończeniu służby (art. 16 akapity trzeci i czwarty regulaminu pracowniczego); zauważa, że według sprawozdania z 2022 r. dwóch urzędników wyższego szczebla zadeklarowało zamiar podjęcia działalności zawodowej, składając łącznie siedem wniosków; zauważa, że żaden z wniosków nie wchodził w zakres art. 16;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

49. zauważa, że budżet Rady na systemy komputerowe i telekomunikację w 2021 r. wyniósł 47 116 000 EUR, co stanowi wzrost o 5,9 % w porównaniu z 2020 r.;
50. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że liczba wideokonferencji i posiedzeń hybrydowych wzrosła o 107 % z 1 380 w 2020 r. do 2 859 w 2021 r.;

51. wzywa Radę do zbadania sposobów jak najszerszego wykorzystania technologii otwartego oprogramowania oraz do złożenia sprawozdania z postępów w korzystaniu z takich systemów;

Budynki

52. zauważa, że budżet Rady na budynki w 2021 r. wyniósł 57 151 000 EUR, co stanowi wzrost o 0,9 % w porównaniu z 2020 r.;
53. zauważa, że Rada oświadcza, iż jej polityka w zakresie budynków jest stabilna oraz że cel, jakim jest od 2004 r. skupienie wszystkich rodzajów jej działalności i działalności Rady Europejskiej w Brukseli w budynkach będących jej własnością, został zrealizowany wraz z oddaniem budynku „Europa” w 2016 r.;

Środowisko i zrównoważony rozwój

54. zauważa, że trudno jest uzyskać aktualne informacje na temat jakichkolwiek inicjatyw Rady dotyczących środowiska i zrównoważonego rozwoju; zachęca Radę do systematycznego składania w ramach swojej sprawozdawczości rocznej sprawozdań na temat elementów swoich prac związanych ze środowiskiem i zrównoważonym rozwojem;
55. wzywa Radę do ustanowienia systemów, o ile nie zostały one jeszcze ustanowione, zachęcających pracowników do korzystania z transportu publicznego lub innych niskoemisyjnych środków transportu, takich jak rowery, w celu zmniejszenia śladu węglowego Rady;
56. zauważa, że w sprawozdaniu finansowym Rady wspomniano, że pod koniec 2021 r. Rada była w posiadaniu 2 589,2 certyfikatów zielonej energii w oparciu o energię wytwarzaną przez panele słoneczne znajdujące się na dachach budynków Rady; zwraca się do Rady o przedstawienie sprawozdania ze sprzedaży tych certyfikatów na wolnym rynku oraz planowanego wykorzystania uzyskanych w ten sposób dochodów;

Współpraca międzyinstytucjonalna

57. wzywa Radę do podjęcia działań następczych w związku z rezolucją Parlamentu Europejskiego z 9 czerwca 2022 r. w sprawie apelu o zwołanie konwentu w celu zmiany traktatów ⁽⁴⁾;
58. wzywa Radę do pełnego przestrzegania zobowiązań określonych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁵⁾;

Komunikacja

59. zauważa, że rok 2021 był rekordowy – stronę internetową Rady odwiedziło ponad 20 mln osób, co stanowi wzrost o 23 % w porównaniu z 2020 r., oraz że liczba obserwujących na Facebooku wzrosła o 3 %, podczas gdy liczba obserwujących na Twitterze i Instagramie wzrosła odpowiednio o 11 % i 29 %;
60. zachęca Radę do współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych z myślą o wykorzystaniu dwóch otwartych platform mediów społecznościowych (EU-Voice i EU-Video), które uruchomiono jako publiczny projekt pilotażowy promujący korzystanie z bezpłatnych i otwartych sieci społecznościowych; zachęca Radę do korzystania ze zdecentralizowanych sieci społecznościowych, takich jak Mastodon, które stanowią alternatywę dla bardzo dużych platform internetowych.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 130.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.